

ESCOLES OBERTES AL NOSTRE ENTORN

**Escola
Emili Carles-Tolrà**

**Escola
FEDAC La Immaculada**

**Escola
Bonavista**

Escola El Casal
Escola El Sol i La Lluna
Escola Joan Blanquer
Escola Josep Gras
Escola Municipal d'Adults

Escola Mestre Pla
Escola Sant Esteve
Institut Castellar
Institut Puig de la Creu

ESCOLES OBERTES AL NOSTRE ENTORN

Escola Municipal d'Adults

Ens agradaria respondre a la pregunta que més d'un dels lectors d'aquestes pàgines, de ben segur, s'estarà realitzant en aquest moment: què és una escola oberta al seu entorn? Realment existeixen diverses formes de veure aquesta idea, des de les escoles verdes, que intenten ser sostenibles amb el medi ambient que les envolta; passant per les escoles que integren entre les seves aules a alumnes amb discapacitats sensorials, psicomotrius, o d'altres tipus i que fan una tasca encoratjadora... Aquestes actuacions ja les portem a terme en la totalitat de les escoles o els instituts que configuren el nostre panorama educatiu. Però a més podem parlar de com a través dels nostres centres educatius intentem apropar-nos a la coneixença de l'entorn natural o del social: d'empreses, de mitjans de transport o de comunicació, de llocs d'interès comunitari o d'indrets que el configuren; sense obviar que les nostres institucions formatives es revelen com un marc d'interrelació de situacions i in-

teressos diversos entre els ciutadans-alumnes i aquest entorn que de vegades pot semblar, com a mínim, complicat. El que és innegable i evident és que els nostres centres educatius estan connectats de forma coherent amb l'entorn més proper, treballant en xarxa, buscant satisfer les necessitats formatives d'aquest gran ventall d'estudiants que configuren una part remarcable de la nostra ciutadania. Així la societat catalana, la nostra història, la geografia, la política, la cultura i les festes, l'entorn laboral, els serveis públics... formen part inequívoca d'aquest concepte de coneixement de l'entorn, i així és com els centres hem enfocat aquesta proposta d'enguany, simplement apropant-nos a la quotidianitat, a temes que ens preocupen o ens aporten nous coneixements, o bé ens desvetllen informacions bàsiques, o la descoberta de com conviure i relacionar-nos en aquest context que de vegades, i com hem dit abans, pot semblar arriscat per a una part de la població.

L'OBRA SOCIAL, ELS NENS I LES NENES

Escola FEDAC La Immaculada · Alumnes de Cicle Mitjà

Hola! Som els alumnes del Cicle Mitjà de l'escola FEDAC La Immaculada i us volem explicar una activitat que cada curs repetim perquè, tant a nosaltres com als nostres mestres, ens agrada molt.

Durant el mes de novembre ja comencem a preparar l'activitat amb el Carles, el nostre mestre de música, assajant unes quantes nadales, i amb les nostres tutores, aprenent a recitar poemes de Nadal. La Mònica ens l'ensenyava en italià, ens ho passem molt bé, és molt divertit!. Amb l'Esther l'aprenem en català.

Abans de les festes de Nadal anem a l'Obra Social a interpretar les cançons i els poemes, als avis, a les àvies i al personal del centre. En Carles ens acompanya amb la guitarra. Als avis i àvies els agrada molt que hi anem i ells també ens canten boniques cançons de Nadal i ens ofereixen un obsequi que han fet ells mateixos.

Nosaltres ens sentim feliços d'estar un matí amb la gent gran, perquè veiem que a ells els agrada que hi anem.

Amb les nostres tutores hem parlat de buscar un dia per anar a fer una altra vegada alguna activitat amb els avis i àvies, com podria ser: llegir, fer una manualitat, interpretar una obra de teatre, parlar, jugar a algun joc de taula...

Les tutores en parlaran amb els responsables de l'Obra Social a veure si els sembla bé i podem programar per al curs que ve més activitats conjuntes.

Aquest tipus d'activitats és una experiència que ens enriqueix molt com a persones.

SANT LLORENÇ SAVALL, UN POBLE TRANQUIL I AMB ENCANT

Escola Josep Gras · Alumnes de 3r de Primària

Difícilment algú de fora de Sant Llorenç no entendria tot el que podem arribar a sentir pel nostre poble. El nostre poble, per petit que sigui, té coses que per nosaltres són molt grans. És molt bonic perquè tenim molta flora i fauna i sempre que podem respectem al màxim el nostre entorn natural. Però no penseu que només tenim coses d'interès natural. Tenim molt més que això. Si continueu llegint aquest article, descobrireu que Sant Llorenç és un poble tranquil i amb encant.

A diferència dels diumenges al matí, que està ple de ciclistes i visitants que van amunt i avall, la resta de dies de la setmana, el poble descansa amb la gent autòctona. Un ambient de pau i tranquil·litat reposa sobre els nostres carrers, les nostres cases i la nostra gent.

Si teniu ganes de veure edificis bonics, podeu veure el campanar, just al costat de la plaça major, on ens hi podreu trobar a nosaltres jugant a jocs mentre els nostres familiars prenen alguna cosa. Una mica més amunt, hi ha el nou Ajuntament (es diu El Marquet de l'Era) i una mica més enllà, la Casa de Cultura, on molts de nosaltres anem a fer deures o a connectar-nos a Internet. Els dilluns a la tarda, ens ve a visitar el Bibliobús, un autocar organitzat per la Xarxa de Biblioteques de la Diputació de Barcelona, ple de llibres i multimèdia. Però per a nosaltres, l'edifici més espectacular i bonic que tenim és el Marquet de les Roques, situat a la Vall d'Horta.

També tenim llocs on relaxar-nos: la piscina de Comabella (que obre només a l'estiu), els rius i gorgs secrets que amaga el bosc de Sant Llorenç i que només la gent d'aquí coneix, les vistes del poble des del turó dels Abellarols, etc.

I si voleu passar molta por, també tenim un edifici terrorífic: la Vall Xica. Fa molts anys va ser una escola de monges, després va acollir la guarderia on hi vam anar nosaltres i també el cau. Ara és un edifici abandonat. Té molt d'encant, però també fa molta por.

Per nosaltres, la nostra escola està en un lloc fantàstic! Envoltada de bosc (on hi fem cabanes quan juguem) i on, des de les nostres classes, hi podem veure un paisatge espectacular.

Però Sant Llorenç no és només un conjunt de cases i edificis que nosaltres ens estimem, també té una gent molt agradable i educada. Potser hi ha algun garrepa, però en general, tots tenim bon cor i som molt actius: tenim el Centre Excursionista, que preparen sortides d'aven-tura, tenim l'equip de futbol Llorençà, que actualment van els primers de la lliga, el Club de Lectura, i el grup de Gitanes, que assagem els dimecres a la tarda quan sortim de l'escola.

També som gent de festes populars. Aquí al poble, celebrem *El pi de maig* el primer de maig, *La fira de Sant Ponç* on hi podreu comprar antiguitats i coses artesanals o la nostra *Festa Major* que la celebrem l'última setmana d'agost on hi són típiques les activitats com *La gran Cagada*, *El Quo Vadis*, *Les poesies de Pere Quart* o *el Glups!*.

Sabeu que tenim també un vocabulari molt nostre també? Si algun dia veniu i sentiu aquestes paraules, no us espanteu! Ara ja sabreu què volen dir: "la burra" o "la vallesana" és l'autobús C3 que tenim de transport públic. El "Revolt fondo" és la corba tancada que segur que molts de vosaltres segurament coneixeu si heu vingut a Sant Llorenç algun cop. Als guàrdies civils els anomenem "gavetes". Per a nosaltres, els "remestois" són els *freaks* o les persones diferents de la majoria, "les palanganes" són les persones que no tenen personalitat i les "franceses" són les habitacions on la gent s'amagava quan hi havia la Guerra Civil. Sabeu que la plaça Major té una francesa a sota? Ara està tapada!

Tot això i molt més és el nostre poble. Sant Llorenç amaga molts secrets. Si els vols conèixer, vine a visitar-nos!

El Marquet de les Roques

El Pi de Maig

El Bibliobus

La Vall Xica

La Casa de Cultura

La Font de l'Aixeta

LA FÀBRICA DE VIDRE VIDRALA

Escola Bonavista · Alumnes de 6è de Primària

Des que hi ha vida al planeta han existit els residus. L'home amb les seves activitats, sempre ha produït escombraries que cada vegada contenen materials menys degradables. El volum d'escombraries és tan gran que convé pensar bé com recollir-les i eliminar-les.

Enguany, a l'escola ens hem proposat treballar el tema dels residus per conèixer, reflexionar-hi i sensibilitzar-nos.

El grup de sisè hem visitat la fàbrica del vidre Vidrala de Castellar per conèixer de primera mà com es recicla el vidre.

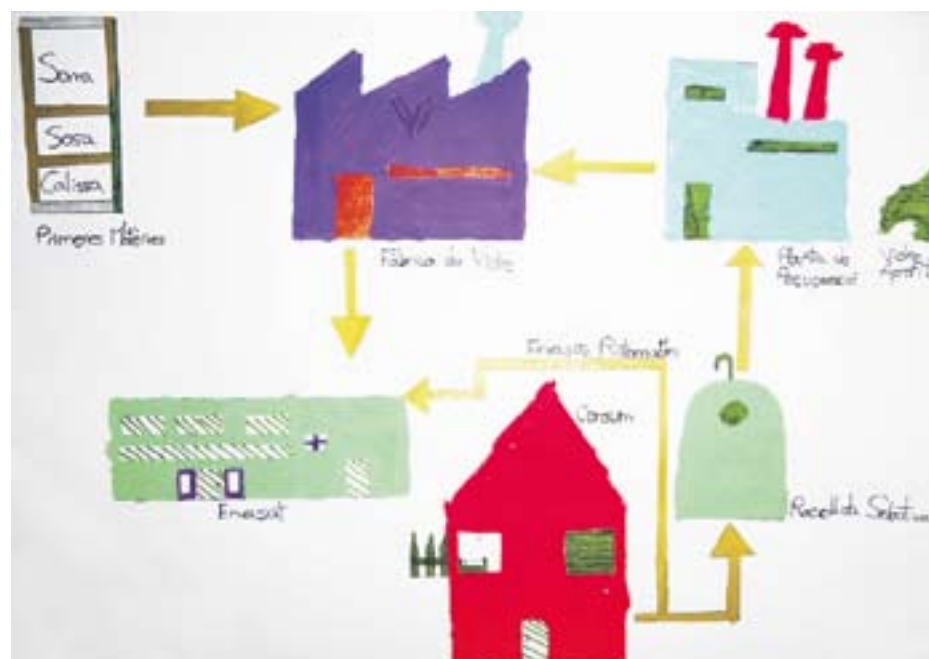
PROCÉS DE RECICLATGE DEL VIDRE

El vidre pot seguir dues vies des de la seva fabricació fins que es recupera. Una de les vies és la de l'envàs retornable, i l'altra, el reciclatge.

L'envàs retornable és una manera de recuperar el vidre que actualment no es fa a Castellar. Consisteix en retornar els envasos de vidre a l'establiment on s'ha comprat el producte i aquest els retorna a la fàbrica d'envasament, que els prepara i subministra de nou el producte a l'establiment.

Reciclar consisteix en l'ús dels residus com a matèria primera, en aquest cas és el vidre, per a l'elaboració d'un producte que pot ser igual o diferent a l'inicial.

El procés per reciclar el vidre necessita de dues plantes diferents. La primera és la planta de recuperació que prepara el vidre per a la seva utilització; en fan la separació, la fragmentació i la depuració. La segona és la fàbrica de vidre que fa el procés de fabricació de nous envasos amb vidre reciclat.

© Procés de reciclatge del vidre. || M. MOLINA

PROCÉS DE RECUPERACIÓ DEL VIDRE

1. Recollida selectiva.
2. Transport.
3. Vidre recuperat.
4. Separació, fragmentació i depuració.
5. Transport del casc.
6. Fàbrica de vidre.

El procés de reciclatge del vidre necessita **una planta de recuperació**, on es prepara el vidre per a la seva utilització, i la **fàbrica de vidre**, per fer el procés de fabricació de nous envasos amb vidre reciclat. Aquest és l'objectiu de Vidrala, la fàbrica de vidre que tenim a Castellar.

En la fabricació del vidre es fa servir un 70% de vidre reciclat i un 30% de primeres matèries. Les matèries primeres són: sorra, carbonat de sosa, marbre, sulfat sòdic i escòria. Tots aquests materials es barregen i es fonen i donen com a producte el vidre, que pot tenir diferents colors segons els colorants que es facin servir.

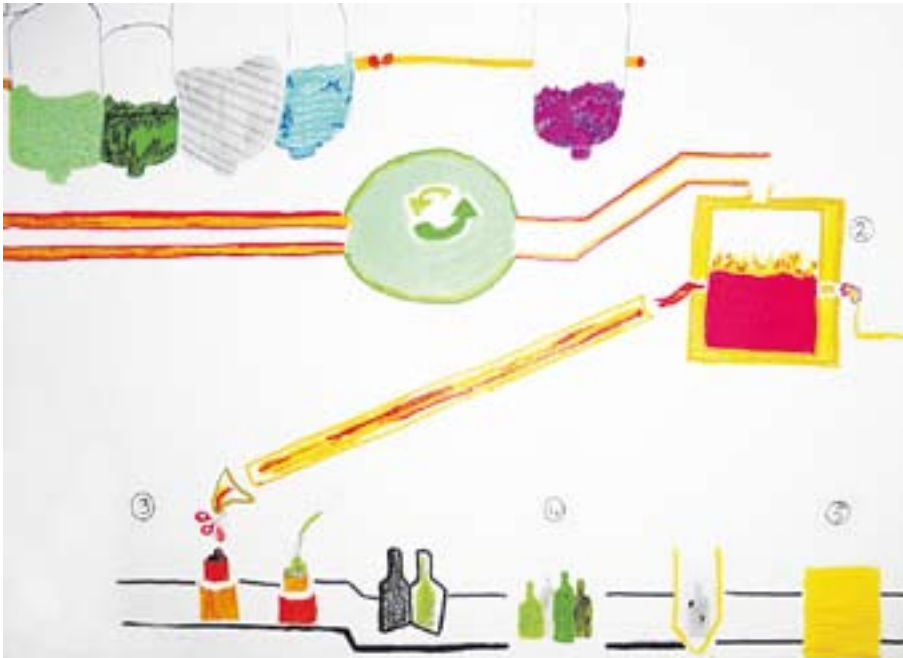

© Procés de recuperació del vidre. || C. FERNÁNDEZ

PROCÉS DE FABRICACIÓ DEL VIDRE

El procés de fabricació del vidre és el següent:

1. Totes les matèries i colorants es guarden en uns dipòsits. Cada cert temps cau de cada dipòsit la quantitat justa per fer la barreja, que quan arriba a la mescladora se li afegeix el vidre reciclat, anomenat casc, i tot junt va fins al forn.
2. A dintre el forn hi caben 400 tones de vidre fos. La temperatura de la mescla és de 1.500°C. El forn està sempre encès. Quan el vidre s'ha fos, surt per un conducte que el porta fins als motllos.
3. Quan el vidre arriba als motlles, cau; llavors una tisora talla la quantitat justa i igual per a cada ampolla. Quan la gota és dins el motlle, s'injecta aire a pressió que li dona la forma adequada.
4. Quan l'ampolla ja té forma surt a una sala, per una cinta transportadora, per refredar-se i passa per uns detectors de defectes, que trenquen les ampolles que no serveixen.
5. Després d'analitzar la qualitat dels envasos al laboratori, l'últim pas és l'empaquetat automàtic dels envasos per enviar-los als clients.

© Procés de fabricació del vidre a la Fàbrica Viladrals. || A. PÉREZ

AVANTATGES DE RECICLAR EL VIDRE

Alguns dels avantatges més significatius de reciclar el vidre són:

- Estalvi d'energia. Amb l'energia que s'estalvia pel fet de reciclar una sola ampolla es pot fer funcionar una rentadora durant 10 minuts o un ordinador durant 25 minuts.
- Protecció del medi ambient. El vidre fet a partir de vidre reciclat redueix la contaminació de l'aire en un 20% i de l'aigua en un 50%.
- Estalvi econòmic.
- Estalvi de matèries primeres.

Els avantatges del reciclatge són importants. La nostra societat està canviant comportaments per no malmetre l'entorn. Ens cal reduir la quantitat de deixalles i preservar els recursos existents, ja que d'això en depèn la nostra existència i la de la resta d'éssers vius.

LA DEPURADORA DE CASTELLAR DEL VALLÈS

Escola El Sol i La Lluna · Alumnes de 4t de Primària

Els nens i nenes de 4t de primària de l'escola el Sol i la Lluna vam anar a visitar la depuradora de Castellar del Vallès.

Uns dies abans, les mestres ens van preguntar si sabíem on estava la depuradora i per a què servia tenir una depuradora al nostre poble.

Molts nens i nenes de l'escola, no ens imaginàvem que als afores de Castellar del Vallès es trobava la nostra depuradora. Va ser una caminada molt llarga on vam gaudir de la natura i el paisatge amb un dia molt assolellat.

Quan vam arribar allà, uff quina olor més insuportable!!! Les mestres ens van explicar que allà anaven a parar tots els residus de l'aigua, els pipis i les caques, totes les escombraries que es llençaven i els residus industrials. Déu ni do quina poca consciència la d'alguns castellarencs!!! El que s'arriba a llençar pel vàter i per la pica....

Un cop arriba allà tota l'aigua, es fa un procés per depurar i eliminar totalment totes les brutícies i toxines. Triga molt de temps en fer-ho i utilitza una maquinària molt i molt gran.

El procés de depurar l'aigua és el següent:

1. L'aigua residual arriba a la depuradora pel col·lector.
2. Es retiren els sòlids més gruixuts.
3. Es separen els sòlids més petits, com els fils.
4. Tractament previ: es separen els greixos i la sorra.

TRACTAMENT PRIMARI

5. **Decantació:** l'aigua més neta està a la superfície, i la brutícia es queda al fons.
6. L'aigua passa al **reactor biològic**, on fan créixer uns microorganismes que s'alimenten de les partícules de contaminació que no s'han eliminat encara.
7. Amb unes màquines que es diuen **bufadors** injecten aire perquè els microorganismes puguin créixer.

TRACTAMENT SECUNDARI

8. Piscina amb forma d'embut on es veu la superfície força neta, més transparent i la brutícia al fons.

TRACTAMENT DE FANGS

9. La deshidratació del fang.
10. El fang es transporta a un compostador.

Un cop depurada l'aigua amb tot aquest procés, l'aigua es retorna al medi natural, en el cas de Castellar, al riu Ripoll i la natura acaba de fer el procés d'autodepuració d'una aigua que ja ha perdut la major part de la seva càrrega contaminant.

Una cosa que ens va quedar molt clara és que l'aigua no es potabilitza.

Quan parlem de depuració, estem parlant senzillament d'una separació sòlid-líquid.

Cal depurar les aigües per mantenir l'equilibri ecològic del medi.

Les aigües residuals es recullen a través d'una xarxa de col·lectors i es condueixen a una estació depuradora d'aigües residuals, on se les sotmet a diferents processos per reduir al màxim la seva contaminació i retornar-les al medi en les millors condicions possibles.

Depurar no és més que transformar la matèria orgànica i d'altres contaminants presents en l'aigua residual en sòlids sedimentables fàcils de separar (fangs).

L'any 1995 es va posar en marxa la depuradora: agafava aigua de la conca del Besòs i l'abocava al riu Ripoll.

En total recull les aigües residuals durant uns 10 km a través d'una xarxa de col·lectors del municipi de Castellar del Vallès: Can Carner, el Pla de la Bruguera, l'Airesol, el Balcó de Sant Llorenç, Sant Feliu del Racó, Can Font i Ca n'Avellaneda, els Fruïters i la Virreina.

La depuradora de Castellar del Vallès és una depuradora biològica. A més dels processos físics i químics s'utilitzen éssers vius (bacteris) per millorar la depuració de l'aigua. També compta amb un laboratori propi per controlar la qualitat de l'aigua, però no es realitza la potabilització, el tractament i la distribució a través d'una xarxa a tots els nuclis urbans del terme municipal. L'aigua es recicla per retornar-la al riu en òptimes condicions.

Després d'observar aquest procés i aprendre tantes coses ens vàrem fer una pregunta: Podem "rentar" o depurar l'aigua a la classe?

Vàrem fer una depuradora. Per fer-la necessitem: un pot per posar aigua, una ampolla de plàstic gran, sorra, grava de diferents mides, cotó i cacau en pols.

El procediment és:

- Omplir el pot d'aigua.
- Embrutar l'aigua amb sorra, fulles, cacau, pedretes...
- Tallar l'ampolla en dues parts i recolzar la part superior sobre la inferior
- Classificar les sorres i graves de la més fina a la més gruixuda
- Anar omplint per capes la part superior de l'ampolla tallada, en el següent ordre: cotó, la sorra de la més fina a la més gruixuda i ja tenim el filtre.

Conclusions:

Sí que es pot rentar l'aigua. Nosaltres per fer-ho hem necessitat filtrar més d'un cop l'aigua. Finalment ens ha sortit prou neta. També hem observat que els filtres amb més cotó eren més eficients.

I per acabar un conte sobre una goteta d'aigua: **La Martina**.

Hi ha via una vegada una goteta d'aigua que era molt petita.

Estava soleta, no tenia cap amic i va decidir fer un viatge per fer amics. La gota d'aigua va fer les maletes, va entrar a la claveguera i va marxar caminant fins l'oceà. Però abans va passar per una depuradora per rentar-se la cara, després es va dirigir cap al riu. La Martina es va quedar adormida sobre una roca i va dir: - Si que és còmode aquest indret! Per tant es va quedar uns quants dies més fins que l'aigua la va arrossegar cap a l'oceà i és allà on va trobar molts amics i amigues.

COM ES FA UNA PEL·LÍCULA?

Col·legi El Casal · Anna Sanllehy, 2n d'ESO

Cada dimarts a la tarda, de 15 a 16, fem una hora de classe de TIC dedicada a l'audiovisual. Es tracta d'aprendre a fer una pel·lícula i, quan ho tinguem clar, posar-ho en pràctica fent una petita pel·lícula de 3, 4 o, com a molt, 5 minuts.

El dimarts 21 de gener de 2014 vam anar al Museu del Cinema de Girona. Primer ens van explicar a través d'una presentació el procediment de com fer una pel·lícula i el material que necessitem. Més tard, vam repartir els papers per produir un curtmetratge entre tots. Cadascú feia una cosa diferent; un era el director, un altre el seu l'ajudant, dos més feien de càmeres, 4 guionistes, uns 6 de vestuari i la resta, actors (eren uns 8). Quan ja teníem els papers repartits, cadascú va anar a elaborar el que li tocava fer. Els guionistes escrivien el guió, el passaven als càmeres per saber els plans que haurien de fer i anar practicant com quedarien millor. Els de vestuari van anar a buscar les disfresses adequades per a cada personatge, els actors es van aprendre el seu paper i el director i el seu ajudant van anar dirigint com volien que es fes tot. Quan estava tot preparat, vam començar a gravar, però no vam poder fer moltes repeticions si no quedava bé, perquè ens quedava poc temps per visitar el Museu. Després de gravar vam anar a donar un tomb pel Museu i la veritat és que està molt bé, hi ha màquines que ensenyen com es feia antigament el cinema i com ha anat evolucionant. Finalment, ens vam acomiadar i vam tornar cap a Castellar.

Una pel·lícula ha de tenir principalment un guió, tant literari com tècnic. També un director, és essencial perquè dirigeixi la pel·lícula. Quan aquest ho tingui tot clar, s'han de buscar els actors més adequats per al paper que han de fer. Els càmeres, per anar mirant els plans que han d'elaborar i mirar les angulacions adequades. Els de vestuari han de mirar la roba adequada per a cada personatge. Els de maquillatge que els han de maquillar adequadament per al paper que han de fer. També és necessària una o varies localitzacions (un lloc on gravar) i les han d'adequar a l'escena que gravaran. Els d'il·luminació han de mirar que la llum del lloc que han elegit tingui la llum necessària per l'escena que volen representar o millorar-la. També ha d'haver-hi algú que s'ocupi del so, que miri si se sentirà bé i si és necessari posar un tipus de micròfon o un altre perquè es senti millor. I, finalment, també es necessita un productor. Quan ja està tot en marxa i els actors ja saben el que han de dir, estan vestits, maquillats, etc., és quan comença el rodatge. Es preparen al lloc on han de gravar i comencen a gravar-ho tot quan el director marca *acció!* i només quan diu *talleu!* es para de gravar. Quan diu *és bona!* és perquè l'escena està bé o quan diu *és dolenta!* han de tornar a gravar l'escena fins que el director decideixi donar-la per bona. Quan ja ho tenen tot gravat i totes les escenes són bones, inicien l'edició, que consisteix a ajuntar tot el que tenen filmat fins que ja tenen la pel·lícula feta com ells volien. Després hi posen les transicions que més els convenen i, finalment, es repassa que tot estigui bé.

Jo trobo que està molt bé això de fer audiovisuals a l'escola, perquè és una classe molt divertida i aprenem coses noves que està bé que sapiguem. Ara estem llegint el llibre *Narracions extraordinàries* d'Edgar Allan Poe i això ens inspirarà per fer un curt de por o misteri. A l'hora de fer-lo, segur que ens ho passarem molt bé tots. El dia que vam anar al Museu del Cinema, ja ens ho vam passar molt bé. Encara que tinguéssim poc temps per gravar, va ser una experiència divertida i en equip. El curt no ens va sortir com esperàvem pel temps, però jo trobo que no va quedar malament; els actors i tothom ho van fer força bé, almenys jo vaig veure que hi van posar ganes.

SOM ART, SOM HISTÒRIA. LA RECREACIÓ FOTOGRÀFICA

Col·legi El Casal · Paula Lao, 4t d'ESO

La Història de l'Art, malauradament, a l'educació Secundària és una de les assignatures que es realitzen molt poc o simplement no es realitzen a les escoles convencionalment. A El Casal, però, des del curs anterior, a 4t d' E.S.O., s'ha començat a utilitzar com a assignatura optativa mitjançant la **Recreació fotogràfica**. Es basa en la representació mitjançant la fotografia d'obres d'art (pintura principalment, ja que normalment són les obres amb més possibilitats a l'hora de representar-les) i imatges històriques conegudes, algunes d'elles molt presents en la cultura popular. No es tracta de fer una còpia exacta a l'original, tot i que en alguns casos podreu comprovar que no s'han que-

dat gaire lluny, sino de captar l'atmosfera general i fins i tot afegir quelcom personal respecte a l'estètica i a la interpretació.

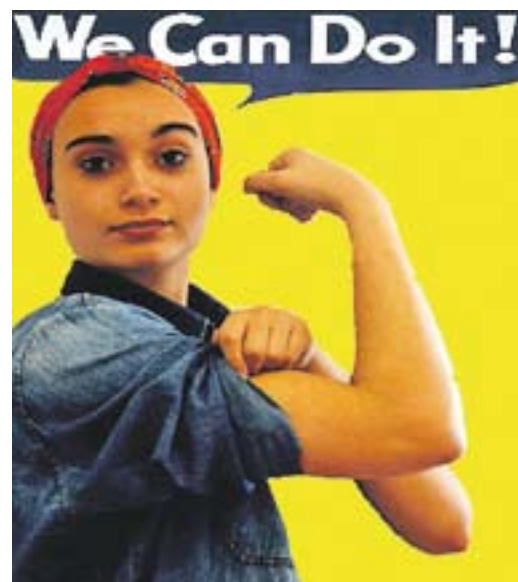
El primer pas és la selecció de la imatge. No es fa d'una manera lineal en el temps i sempre som els propis alumnes, de forma individual o en grup, els que, en funció dels nostres gustos estètics, decidim la imatge a interpretar fotogràficament. El resultat gràfic ha d'anar acompanyat d'una informació bàsica: l'autor, en cas de que sigui conegut, les característiques de l'obra així com de la corrent artística a la que pertany, o de la història que hi ha al darrere en cas de que es tracti d'una font històrica reconeguda. Per tal d'aconseguir el

resultat desitjat, moltes vegades hem hagut d'adaptar espais i decorar-los de manera que semblin el màxim possible a la imatge original, en altres casos hem ho fem amb maquillatge, a les manualitats i al tractament digital en el cas de que es doni una fotografia amb un aspecte antic o un quadre amb un efecte diferent a la realitat.

Un dels aspectes que es tracten i que es pretén

desenvolupar al llarg de la matèria és la capacitat d'observació, que encara que en un principi sembli una capacitat adquirida per naturalesa, pot arribar a ser una qualitat amb possibilitats impensables de millora al llarg del curs. Junta-ment amb el desenvolupament del sentit estètic al tenir en compte l'organització de la fotografia o fins i tot en l'edició d'aquesta.

Gaudiu amb la galeria!

PROFESSIONALS DE PROXIMITAT

Mireia Gamundi, Jana Fernández, Queralt Chaparro
i Anna Valls, 4t ESO · INS Puig de la Creu

Aprofitant la celebració del 10è aniversari de l'Institut Puig de la Creu i que també es compleixen, aproximadament, 25 anys d'ensenyament secundari públic a Castellar, hem volgut fer un repàs del que ha significat poder gaudir d'aquest fet a través dels testimonis d'exalumnes: un polític, una docent, un artista i una comercial, que han passat per les aules dels nostres centres i que hores d'ara també desenvolupen la seva activitat professional a la vila.

Actualment es dona, sobre tot als joves que acaben els seus estudis, el fet d'haver de marxar a l'estranger a causa de la manca d'oportunitats que hi ha al nostre país. Els joves marxen per poder tenir una sortida laboral i per aprendre nous idiomes. Actualment la majoria de les famílies té algun dels seus components arreu del món, tant per treballar com per estudiar. Altres persones es troben a la mateixa ciutat on van estudiar i on la vida és molt diferent de la que tenen els que han hagut de marxar.

El millor d'anar a d'altres països per treballar o estudiar és que s'aprenen noves llengües, i això millora el teu currículum. Molta gent marxa a països que estan millor econòmicament per tal de tenir un salari més elevat que aquí i per tenir una millor qualitat de vida, encara que es troben lluny de les seves famílies.

El dolent de marxar fora a treballar o estudiar és que estàs allunyat de l'entorn familiar i dels amics. Grans professionals nascuts aquí es troben a d'altres països a causa de les poques oportunitats en el nostre entorn. Altres persones, en canvi, han trobat feina a la mateixa ciutat.

Hem fet entrevistes a quatre persones que han estudiat aquí i també estan treballant a Castellar.

L'Ignasi Giménez va estudiar a l'Institut Castellar i ha esdevingut alcalde de la població

• Et va costar molt trobar una feina?

Vaig començar fent beques. Eren d'estiu majoritàriament, d'aquesta manera vaig aconseguir feina. Les beques estan pensades per donar feina als joves. Avui en dia per mala sort s'està fent un mal ús d'elles.

• Els estudis estan relacionats amb la teva feina?

Sí, després de fer els meus estudis vaig utilitzar diferents beques i em van servir per poder trobar feina relacionada amb els meus estudis.

• Has tingut èxit en la teva feina?

És complicat de dir-ho un mateix. Sempre he tingut satisfaccions i m'he sentit realitzat. Sí que és veritat que he tingut un cert èxit.

• Sents passió per la teva feina?

Sí que sento passió per la meva feina. Intento que tot el que des d'un principi no m'agrada, m'acabi agradant d'alguna manera. Crec que sempre s'ha de tenir present la capacitat d'aprendre. Jo sóc molt curiós i tinc la sort de tenir aquesta capacitat d'aprendre.

• Has estudiat el que t'agradava o tan sols has pensat en la sortida laboral i econòmica?

Vaig estudiar filosofia i periodisme. Eren les matèries que més m'agradaven. De jove esperava dedicar-me a ser professor.

• Mentre estudiaves vas haver de treballar o vas rebre alguna ajuda?

Al començament tenia l'ajuda dels meus pares, encara que a l'estiu sempre treballava i a vegades feia feines de becari i així podia finançar els meus propis estudis. Tot i que vaig utilitzar alguna beca.

• Et donava temps d'estudiar mentre treballaves?

Era difícil, però amb l'antic pla d'estudis era més senzill. Actualment, amb el pla Bolonya, no seria possible. Antigament podies saltar-te classes i recuperar-les amb l'ajuda dels companys.

• Vas haver de marxar fora per estudiar?

Vaig acollir-me a un programa de beques anomenat Sèneca. Vaig estar estudiar a la universitat de Sant Sebastià al País Basc. Era la primera vegada que vaig estudiar fora de casa. Va ser una experiència per conèixer noves realitats, idiomes...

• I per treballar?

No. Jo sempre ha treballat aquí.

• Creus que hi ha més sortida laboral aquí o a fora?

És complicat perquè tot apunta que a fora hi ha més sortida per causa de l'efecte de la crisi dins d'Espanya i de Catalunya. Es tracta de fer teu el teu lloc de feina per tal d'entregar-te més. Avui en dia per trobar feina sempre es té més en compte les habilitats i aptituds d'un mateix en comptes del que has estudiat.

• Que creus que demanen experiència o només voluntat?

Una mica de tot, però més voluntat que experiència, encara que actualment s'agafa abans a algú experimentat que no pas a algú que no en tingui.

• Trobes bé que els catalans marxïn fora per treballar?

Em sap greu que, en general, se'n hagin d'anar. Els esforços familiars i de l'administració són molt grans i és aquí on s'haurien d'aprofitar. D'altra banda és molt important el fet de marxar i veure noves realitats i estudiar un idioma fora. Però agafar la família i emportar-te-la fora és molt complicat.

• Pot valorar el fet d'haver de desplaçar-se lluny per poder treballar?

Aquí a Espanya no estan habituats a desplaçar-se per treballar, en canvi a d'altres països sí que ho estan. Tots ens reinventarem durant tots els anys que treballarem. Pots començar treballant en un sector i acabar en un altre. És molt probable que acabi això acabi passant aquí.

• És enriquidor?

Sí, és enriquidor. Poder conèixer coses noves, noves cultures, llengües... Crec que hauria de ser obligatori marxar a fora mentres cursa alguna carrera.

• Et pots desenvolupar millor en un entorn proper?

Jo penso que si estàs acostumat a viure aquí, és molt més còmode ja que estàs en un entorn de coneixences i facilita molt la vida.

• Hi ha dades per saber si els joves de Castellar han de marxar lluny?

Dades concretes no, perquè una persona pot marxar a un altre país però pot seguir empadronada aquí. Hi ha més joves que la mitja catalana, però dades concretes no les tenim, només tenim les d'empadronament.

• Aquests joves tornen o ja emprenen la seva vida fora d'aquí?

Els joves és difícil que tornin si la qualitat de vida d'aquí no canvia. És difícil també si no troben una feina amb tan bones condicions com la que tenen a fora. Tot i que per voluntat tornarien. Però ara mateix ho veig complicat.

La Paqui López va estudiar a l'Institut Castellar i actualment és professora a l'Institut Puig de la Creu

- Et va costar molt trobar una feina?

No em va costar trobar una feina.

- Els estudis estan relacionats amb la teva feina?

No del tot. Vaig estudiar arquitectura, i les matemàtiques va ser una de les assignatures que vaig estudiar.

- Has tingut èxit en la teva feina?

Vaig tenir èxit, però va arribar la crisi.

- Sents passió per la teva feina?

Sí, m'agrada.

- Has estudiat el que t'agradava o tan sols has pensat en la sortida laboral i econòmica?

Vaig estudiar el que m'agradava.

- Mentre estudiaves vas haver de treballar o vas rebre alguna ajuda?

Vaig estudiar amb beques.

- Et donava temps d'estudiar mentre treballaves?

Al final de la carrera, em donava temps. Em vaig matricular de la meitat.

- Vas haver de marxar fora per estudiar?

No vaig haver de marxar fora per estudiar. Vaig estudiar una temporada a San Cugat.

- I per treballar?

Sempre he treballat aquí. En canvi la gent que ara estudia arquitectura sí que se n'ha d'anar.

- Creus que hi ha més sortida laboral aquí o a fora?

Ara mateix a fora.

- Què creus que demanen experiència o només voluntat?

Experiència.

- Trobes bé que els espanyols marxin a fora per treballar?

No, perquè la gent que marxa fora té estudis. Aquí el que queda és la gent que no està preparada.

- Pots valorar el fet d'haver de desplaçar-se lluny per poder treballar?

Al anar-te'n et trobes sol, no tens a ningú, vius amb un idioma diferent. Familiarment és molt desagradable.

- És enriquidor?

Sí que és enriquidor, aprens un idioma nou, entens un altre país, t'enriqueix com a persona.

- Et pots desenvolupar millor en un entorn proper?

En un entorn proper et desenvolupes millor. En un de desconegut parteixes des de zero.

- Creus que aquests joves tornen o ja emprenen la seva vida fora d'aquí?

N'hi ha molts que es queden a viure a fora, perquè comencen la vida allà. Tot i que la gent tendeix a quedar-se on ha nascut. Quan són períodes curts tornen, si no, es queden.

La Carme va estudiar a l'Institut Castellar i actualment és Empleada de Mercadona

- Et va costar molt trobar una feina?

No. Abans de treballar al Mercadona treballava a altres llocs.

- Els estudis estan relacionats amb la teva feina?

No, vaig estudiar fins a tercer de BUP.

- Has tingut èxit en la teva feina?

Sí, bastant.

- Sents passió per la teva feina?

Bé, es podria dir que sí.

- Has estudiat el que t'agradava o tan sols has pensat en la sortida laboral i econòmica?

En principi treballava per tenir una sortida laboral millor.

- Mentre estudiaves vas haver de treballar o vas rebre alguna ajuda?

Vaig treballar, deixant els estudis per la feina.

- Et donava temps d'estudiar mentre treballaves?

No em donava temps, i no m'agradava gaire estudiar. Així que vaig abandonar els estudis.

- Vas haver de marxar fora per estudiar?

Sempre he estudiat aquí.

- I per treballar?

He tingut sort i sempre he treballat aquí.

- Creus que hi ha més sortida laboral aquí o a fora?

Aquí sempre he trobat feina. Però ara és difícil trobar feina a tot arreu.

- Què creus que demanen experiència o només voluntat?

Les dues coses. Tenir ganes de fer-ho i saber fer-ho.

- Trobes bé que molts catalans marxin a fora per treballar?

Si es per millorar, sí. Hi ha vegades que la gent que es queda no treballa del que vol. Per això marxen a fora.

- Pots valorar el fet d'haver de desplaçar-se lluny per poder treballar?

És una porqueria. Estan guanyant més diners i treballen del que volen. Però han deixat enrere la família, amics...

- És enriquidor?

Sí. La gent aprèn molt coneixents i madura molt.

- Els joves que marxen tornen o ja emprenen la seva vida fora d'aquí?

Els joves que marxen és molt difícil que tornin, pel fet de començar la seva vida allà.

- Et pots desenvolupar millor en un entorn proper?

Sí, ja que tens la família, els amics... Tot i que allà en un futur també et pots desenvolupar bé.

El Gerard va estudiar a l'Institut Puig de la Creu i actualment desenvolupa activitats artístiques

Pensa que el fet de marxar fora pot ser molt enriquidor per a tu i per al país que t'acull ja que aportes els teus estudis allà, però en contrapartida perdem molt de talent, en part per l'economia i en part pels coneixements. També creu que és possible l'opció de quedar-se a viure al lloc on has marxat, ja que pots arribar a descobrir una vida millor. Si no es troba bé amb la societat tornaria aquí.

- Et va costar molt trobar una feina?

Estic buscant feina actualment, però m'està costant molt. Només he treballat a l'estiu amb la meva mare.

- Creus que hi ha més sortida laboral aquí o a fora?

En general a fora. Però del que estudio, si les coses s'arreglen, pot haver-hi molta sortida laboral aquí.

- Trobes bé que els catalans marxin a fora per treballar?

Trobo bé que marxin fora per estudiar. Jo mateix ho faria. Encara que hagin de deixar tots els seus éssers estimats.

- És enriquidor el fet d'haver de desplaçar-se lluny per poder treballar?

Si te'n vas d'aquí, Catalunya perd molt, perquè la teva aportació la dones als altres països. Però a vegades és necessari.

Conclusions

A partir d'aquestes entrevistes n'hem tret unes conclusions.

- Es pensa que el futur a Catalunya i Espanya, en general, és cru. No tothom, com ells, té la sort de quedar-se a treballar al seu lloc d'origen. Ells han estat tota la vida a Castellar. Encara que algun ha marxat fora gràcies a les beques per estudiar.
- Pensen que els catalans han de marxar a fora per obrir-se al món, però això perjudica en aquest cas el nostre país, per la marxa de persones molt competents a les quals s'han dedicat molts recursos per preparar-les.
- El fet de marxar a fora, familiarment és molt desagradable, parteixes des de zero. D'altra banda és difícil ja que has d'aprendre una nova llengua, una nova cultura, etcètera. Un cop aquests joves han marxat, és difícil la seva tornada ja que fora han començat una nova vida.

SORTIDA A BARCELONA AMB TRANSPORT PÚBLIC

Escola Emili Carles Tolrà · Alumnes de 5è i 6è de Primària

Els dies 25 i 26 de novembre, els nois i noies de 5è i 6è de l'Escola Emili Carles-Tolrà vam anar a Barcelona a fer una visita a Catalunya Ràdio utilitzant els transports públics.

Abans, a l'escola, havíem planificat la sortida per veure quins eren els transports que hauríem d'agafar i quants diners ens costaria. Vam esbrinar quina era la millor manera d'arribar a Barcelona utilitzant la xarxa de transports públics. Vam treballar en el projecte els diferents tipus de targetes integrades, els tipus de transports, els itineraris per arribar-hi i en vam calcular el cost. Al final vam acordar agafar la Vallesana fins a Sabadell, la Renfe fins a Barcelona, el Metro i el Tram. Aquest recorregut ens hauria de portar fins a l'avinguda Diagonal que és el lloc on hi ha Catalunya Ràdio. Com que hi anàvem, tot i que en dies diferents, amb dos grups de 26 i 29, vam decidir comprar 11 targetes T10 de tres zones i 6 d'una zona per als desplaçaments dintre de Barcelona. Vam veure que ens sortia molt més a compte que llogar un autocar per anar i tornar.

Vam sortir de l'escola a les 8:15 del matí per anar a la plaça Calissó i agafar la Vallesana a les 8:30.

Després d'un viatge de 20 minuts vam arribar a la plaça Espanya i vam baixar a l'estació de la Renfe de Sabadell Nord. Per grups, vam anar passant les targetes i vam baixar a l'andana on, sense esperar-nos gaire estona, vam pujar al tren. Al cap de 40 minuts i després de passar per diferents estacions vam arribar a l'estació de Sants, on havíem d'agafar el metro. Allà ens vam agrupar una mica més, ja que l'estació és molt gran i cal posar molta atenció per no perdre'ns enmig de tanta gent. Vam baixar a l'andana de la línia L3 en direcció a la zona Universitària i vam baixar a l'estació de Maria Cristina, on vam agafar el tramvia de la línia T1 fins a la parada de Francesc Macià, just al davant de Catalunya Ràdio.

Tot això ho vam fer havent marcat només una vegada la T10 per a cadascú de nosaltres, amb un viatge que va durar una hora i quart.

Ens va cridar l'atenció el pilot de gent que hi havia a les parades on s'havien de fer els transbordaments i com tothom semblava que tenia pressa i com anaven de plens alguns transports, com el metro i el tramvia, en els que no vam poder seure.

El viatge va sortir tal i com l'havíem planificat i vam arribar sense problemes. A Catalunya Ràdio hi vam fer moltes coses: veure les instal·lacions, enregistrar un noticiari, entrar al Matí de Catalunya Ràdio amb la Mònica Terribas, el Toni Albà i el Queco Novell, que ens van fer riure molt...

A la sortida vam agafar un altre cop el Tram i el Metro tal i com havíem preparat i vam anar a dinar al parc de l'Espanya Industrial. Vam tornar a Castellar seguint el camí invers que havíem fet a l'anada.

PUIG DE LA CREU

Escola Sant Esteve · Alumnes de 6è de Primària

L'alumnat de cycle superior de l'escola Sant Esteve sempre fa una excursió a la muntanya més emblemàtica de Castellar, El Puig de la Creu. Aquest curs es va fer al mes de setembre.

Els nens i nenes de sisè volíem saber més coses del Puig de la Creu i també volíem explicar-les a la gent de Castellar. Un dia els nostres mestres ens van dir que coneixien una persona que en sabia molt i que podia venir a l'escola a parlar amb nosaltres.

Aquesta persona és el Gener Martí. A la classe vam pensar preguntes i ens les va respondre totes i encara ens va explicar més coses....

El Puig de la Creu és una muntanya que està situada als termes municipals de Castellar i Sentmenat. La seva alçada és de 671 m i des de dalt de la terrassa de l'edifici es pot veure tot el Vallès (Castellar, Sentmenat, Caldes, Sabadell, Polinyà, Barcelona,...), el mar i, si el dia és molt clar, es pot arribar a veure Mallorca, la Mola, el Montseny, el Cadí, ...

Hi ha una llegenda que explica que hi havia un drac que vivia a la muntanya de la Mola, tenia a la gent molt atemorida, llavors el compte Guifré el Pilós va pujar a la Mola, va ferir al drac i aquest se'n va anar volant i va caure al Sot d'en Golerès i així va formar-se la muntanya del Puig de la Creu amb la forma del drac.

L'edifici que hi ha a dalt ha patit molts canvis. El més antic és la capella; hi ha un escrit de l'any 1.190 que ja en parla. L'edifici actual és una reconstrucció que es va fer a finals del segle XVIII i començament del

XIX, però la torre que és la part més alta és dels anys 1950 al 1960. Ha tingut molts propietaris; primer era propietat de l'Església, hi va haver un monestir de monges, i ara és una propietat privada. Un important propietari va ser Guillem de Montcada.

Al 1990 l'edifici estava molt abandonat i hi van haver actes de vandalisme (es va cremar el mobiliari, es van emportar portes i finestres,...). Llavors el Gener se'n va començar a cuidar i ha anat refent i reconstruint l'edifici. Ara hi ha espais per fer tallers, una biblioteca, una bodega, ... Es pot demanar permís per anar a passar la nit, hi ha electricitat perquè a la terrassa hi ha plaques solars i també hi ha aigua perquè hi ha una gran cisterna que recull l'aigua de la pluja. L'any passat es van fer obres a un terra i es van descobrir tres cadàvers, llavors es va fer un estudi arqueològic i es va saber que eren persones del segle XV i XVI.

Hi ha molts camins per pujar-hi però els més freqüentats són:

- Camí de Canyelles: Comença a l'Ajuntament, anem pel carrer Sant Llorenç, fins arribar al Camí de Can Cadafalch, després anem a l'Alzina Balladora i arribem al Coll Roig.
- Aquest camí no té un nom en concret però la gent li diu El camí d'en Sot d'en Golerès: Comença a la plaça de l'Era d'en Petasques, va cap al dipòsit d'aigua dels bombers i camí amunt fins arribar-hi.
- Nosaltres en vam fer un altre: De l'escola Sant Esteve fins a l'escola El Casal (direcció la font del Cosidor), fins a Can Padró, camí amunt fins un encreuament, a l'esquerra camí cap a la Font d'en Gurri i anar fent marrades amunt fins arribar.

S'hi celebren dues trobades importants que es diuen APLECS: el Divendres Sant dedicat a Santa Maria de la Creu i a finals de setembre dedicat a Sant Mateu. També es pot visitar el tercer diumenge de setembre que és el dia de portes obertes.

La primera vegada que en Gener Martí va pujar al Puig de la Creu va ser al 1977. Les seves aficions són: pujar al Puig de la Creu i estar tranquil llegint, observant la natura i també entre d'altres ajudar a l'organització i gestió del grup "Amics del Puig de la Creu" i per si us interessa aquí tenim el seu correu: amics.puigdelacreu@gmail.com

Agraïm al Gener Martí, a l'Encarna Arias i a l'Antoni Béjar l'ajuda per poder escriure aquesta informació.

EL NOSTRE ENTORN

Escola Joan Blanquer · Alumnes de 2n de Primària

Els nens i nenes de segon hem dedicat una bona part del trimestre a conèixer el nostre entorn més immediat. L'escola on passem moltes hores del dia, els nostres habitatges, els carrers on vivim i, per acabar, els serveis que ens ofereix el nostre poble.

Per tal de poder fer aquest article, el passat 20 de novembre vam fer una sortida al Mercat Municipal. Una activitat oferta per la Guia Didàctica de Castellar del Vallès.

L'objectiu era conèixer aquest espai del poble vinculat al comerç i diferenciar-lo de la botiga que trobem al carrer o dels grans magatzems, espais grans on podem trobar tot tipus d'articles.

A l'arribada al Mercat ens vam trobar la Paula que ens va explicar què és el que es fa

en aquest espai i quin tipus de productes hi podem trobar. Actualment hi trobem parades de fruita i verdura, de carn, peixateria, forn de pa, dietètica i un bar.

Els nens vam poder visitar també les càmeres i els magatzems on es guarden els productes per conservar-los en bon estat i, fins i tot, vam poder pujar a la gran bàscula que serveix per controlar el pes dels aliments comprats. Tots junts pesàvem 700kg!!!

A l'escola els nens vam expressar les nostres opinions. Tots coneixíem el que és un centre comercial, havíem estat en una petita botiga del carrer i la majoria havíem visitat anteriorment el Mercat Municipal, si més no per anar al Supermercat, gran magatzem que hi ha a les mateixes instal·lacions.

En un primer moment vam dibuixar el tipus de casa on vivim

Després de la visita d'un arquitecte vam fer els plànols

Visita al Mercat

Visita al Mercat

Se'ns va demanar si hi veiem diferències.

Claudia: Al mercat hi ha parades!

Mestra: Què són parades?

Arnau Güell: Són com botigues petites que hi ha dins

Pol, Martí Bertran, Genís: Sí!!! Com la peixateria i la fruiteria....que hi ha una botiguera i ho ven.

Mestra: Quan anem a comprar, sempre hi ha una persona que ens ven els productes?

Nens i nenes: No!!!

Enzo: No! Al supermercat no hi ha ningú!

Martí Batalla: Sí que hi ha! Hi ha caixeres!

Enzo: Si però tu ets qui agafa les coses que compres i després ho pagues!

Irina, Nerea, David: Al Supermercat hi ha de tot però està en pots o envasat.

Sandra: Es posa en un carro.

Arnau Roca: A mi m'agrada anar a comprar!

Hugo: Tu vas pel passadís i agafes el que necessites.

Sergio: Hi ha passadissos de carn, altres de galetes, altres de coses per netejar...i així...

Mestra: I les botigues del carrer?

Alberto, Àlex, Damian, Joel: Són com llocs on pots comprar però només hi ha una cosa

Júlia: Per exemple...si vols carn vas a una carnisseria i hi ha carn però no hi ha peix

Àlex: Són locals on només es ven un tipus de menjar....carn...pa...peix...

Víctor: La diferència és que al Mercat tu compres a la parada i allà ho pagues

Ernest: Si!!!! Hi has d'esperar el torn.

Jana: Que et toqui. Demanes qui és l'últim.

Marina: També es pot agafar número!!!

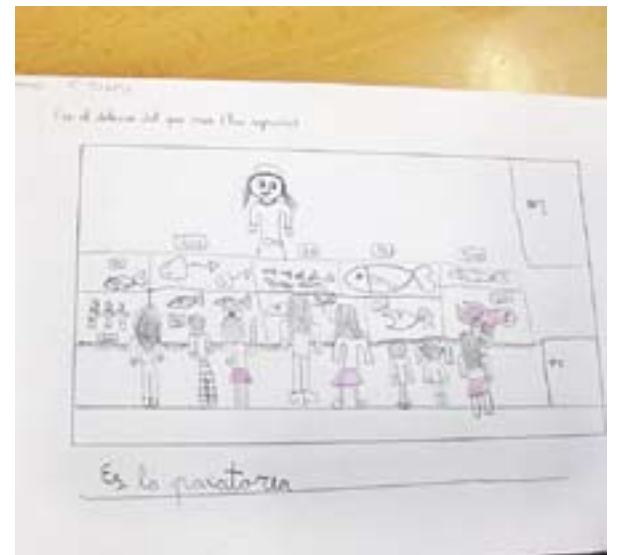
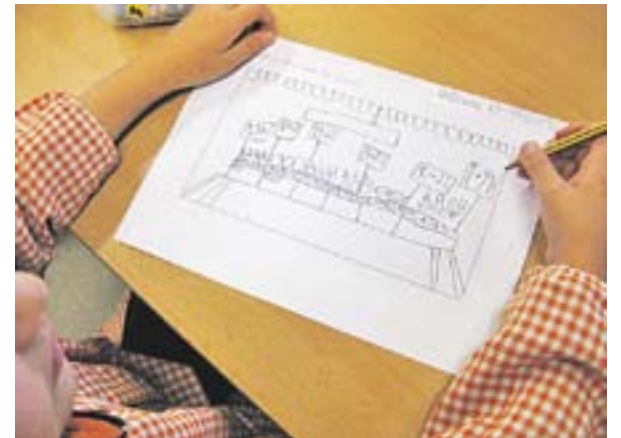
Nens i nenes: El vam agafar a la peixateria!!!!

Javier: Al super no. Tu entres i agafes i pagues en unes màquines que passen i van soles i es marca el preu..

Nens i nenes: La cinta!. I una noia marca el que val amb una màquina!!

Hem dibuixat el que més ens ha agradat i entre tots hem pogut elaborar un mural-mercat per decorar la nostra escola

Per acabar la feina hem fet grups per exposar el que havíem après i hem elaborat un gran mural entre tots.

PROJECTART CINEMA MESTRE PLA

Escola Mestre Pla · Alumnes de 6è de Primària

INTRODUCCIÓ

Novament l'escola Mestre Pla ha posat en marxa el projecte interdisciplinari ProjectArt ..., però...què és ProjectArt?

Aquest és el nom que rep a partir d'aquest curs el projecte interdisciplinari que es posa en marxa cada any al llarg del primer trimestre a la nostra escola.

Inicialment es tractava d'estudiar en profunditat un artista (Picasso, Miró, Gaudí, ...)

Aquesta idea s'ha anat ampliant i ara abastarà tant artistes com disciplines artístiques.

Aquest curs en concret s'ha dedicat al món del cinema amb la finalitat que tots els alumnes de l'escola puguem conèixer millor tot el món que envolta el cinema des del seu inici fins a l'actualitat.

PRIMER PAS

Primer de tot, per les aules de l'escola del Mestre Pla, els tutors han passat un audiovisual en el que s'explicava una mica d'història de l'origen del cinema.

Es pot dir que el cinema va començar el dia 28 de desembre del 1895 quan els germans Lumière van projectar públicament "La sortida d'una fàbrica", "L'enderrocament d'una paret", "L'arribada d'un tren" i "Un vaixell sortint del port on estava amarrat", tot i que des de ja fa molts anys la humanitat ha tingut un gran interès per explicar històries a través d'imatges.

En un primer moment tot i que les pel·lícules no tenien so, el cinema no era totalment mut, l'acompanyava un narrador, música, o expressions que apareixien escrites. La combinació de les imatges i de so va arribar a finals de l'any 1920.

El 1935 es va fer la primera pel·lícula en color, "La fira de la vanitat de Roubén Mamoulian".

Un cop fet el primer tastet, i amb ganes de seguir aprofundint, vam iniciar tot un seguit d'activitats al llarg de les setmanes que ens van portar moments molt divertits i interessants...

ACTIVITATS

TAUMATROP

Els tutors/es ens van ensenyar com fer un taumatrop, entre d'altres mecanismes utilitzats antigament per tal de veure seqüències d'imatges en moviment. El Taumatrop és una joguina òptica que aprofita l'efecte de la persistència retiniana (que és una propietat del sistema visual humà (SVH) que permet que retinguem les imatges que visualitzem unes fraccions de segon després que hagin desaparegut) per aconseguir a través del moviment la unió de dues imatges separades. Un exemple: en un disc dibuixem per totes dues cares dues parts complementàries d'una mateixa escena. al disc lliguem dos fils de manera que en fer-lo girar ràpidament se superposen les imatges de cadascuna de les cares i es pot veure l'escena sencera. Si a una cara hi ha el dibuix d'un ocell i a l'altra el d'una gàbia, en fer anar la joguina veurem l'ocell dins la gàbia.

DECORACIÓ DE L'ESCOLA

El vestíbul d'entrada de l'escola i els passadissos eren plens de cartells de pel·lícules. Hi trobem el cartell que els alumnes vam crear per anunciar la pel·lícula que es projectaria a les respectives classes.

Al vestíbul vam fer un plató de rodatge. Polar Express es deia la pel·lícula. Era un immens tren construït pel cycle superior que apareixia de darrera la gran muntanya nevada i plena d'avets construïda pel cycle mitja. Els instruments de rodatge: cadira del director, focus, claqueta...els han creat al cycle inicial i tot el conjunt es troba sota un magnífic cel ple d'estrelles fetes pels més petits de l'escola, els nens i nenes d'educació infantil.

VISITA AL MUSEU DEL CINEMA

Entre el 22 i el dia 29 de Novembre, vam anar al Museu del Cinema de Girona amb una visita guiada de tot el dia.

Els nens ens preguntàvem: qui el va crear, quan i com, perquè el va crear, on, com eren les primeres pel·lícules...

Quan vam arribar, vam anar a una sala i vam veure un petit resum de la història del cinema.

Tot seguit, vam passar per diferents seccions, on hi havia :

Diferents instruments de pre-cinema, com la llanterna màgica o el taumatrop i d'altres que també vam tenir l'ocasió de manipular .

També hi havia una projecció de petits curtmetratges de diferents gèneres: amor, humor, por...

Hi havia una representació de les primeres càmeres utilitzades per a enregistrar i reproduir imatges en moviment a partir de seqüències de fotografies que projectades a una determinada velocitat produïen l'efecte del moviment dels personatges.

Algunes de les seccions eren: el cinema mut, el cinema blanc i negre, el cinema amb veu i el cinema actual.

Finalment, vam veure diferents peces de roba de diferent actors i actrius i estrelles del cinema com Stan Laurel i Oliver Hardy (el Gordo y el Flaco).

EL BOMBETO

Qui és el Bombeto?

El Bombeto és una companyia que ensenya tècniques del cinema als nens/es i de vegades a gent gran.

ACTIVITATS PER CICLES

CICLE: Inicial	TALLER: Cut-out
Mitjà	Stop-motion
Superior	Cut-out

Cut-out (Stop-motion): És el treball amb objectes bidimensionals fets amb cartolines, papers, cartons, etc., que provenen de dibuixos, fotografies, revistes, etc. Amb aquests elements i una càmera col·locada en posició zenital que enregistra, fotograma a fotograma, tots els moviments que realitzem amb els objectes bidimensionals al damunt d'una superfície plana, creem la nostra història. Un cop feta tota la seqüència la reproduïm per veure el moviment dels personatges.

Stop-motion amb persones en fons croma: Aquesta animació permet separar els actors i els objectes d'un mateix pla, del fons. Això permet canviar el paisatge o el fons d'allà on transcorre la història.

Els professors també van fer un taller de croma per desitjar un bon Nadal a tots els alumnes de l'escola Mestre Pla.

Tots els curtmetratges resultants d'aquests treballs estan penjats a la pàgina web de l'escola Mestre Pla, on els podreu veure i gaudir.

CONCERT DE NADAL

El Projectart fins i tot va tenir cabuda al concert de Nadal, on les cançons de bandes sonores de pel·lícules famoses van compartir espai amb les tradicionals nades .

TALLER DE DOBLATGE

Els alumnes de 6è han pogut posar la seva pròpia veu en algunes pel·lícules gràcies al taller de doblatge que ha protagonitzat el senyor Francesc Fenollosa.

Els alumnes vam gaudir sentint la nostre veu en el cos d'una altra persona i descobrint tot allò que envolta al fantàstic món del doblatge.

MULTISALES A LES CLASSES DE PRIMÀRIA

El dia 17 de desembre vam convertir l'escola en un gran cinema multi sales. En primer lloc es va fer un recull de les pel·lícules que els nens i nenes havíem vist i recomanàvem veure als companys perquè ens havien agradat molt. Eren moltíssimes pel·lícules així que vam fer una votació per triar-ne una per classe.

Un cop escollit el film que es projectaria a cada "sala", els alumnes vam analitzar els elements més importants d'un cartell promocional d'un film i finalment vam crear el nostre per tal d'anunciar cadascú la seva pel·lícula a la resta de l'escola.

Finalment, el dia 17 es va fer la projecció de les pel·lícules per les quals havíem reservat entrades el dia anterior.

CONCLUSIÓ

Un cop finalitzada aquesta gran aventura de la qual en treiem molts bons records i una gran quantitat de coneixements, ja comencem a preparar la setmana cultural d'enguany.

A partir de l'abril en endinsarem de ple en l'Àfrica per tal d'acostar tot el que envolta a aquest gran continent a la nostra vida.

Segur que serà interessantíssim!!

Us hi esperem!!!

LA CRISI ECONÒMICA

Erik Filter i Laura Sánchez, alumnes relators del treball efectuat per tots els alumnes de 3r d'ESO del curs 2012-13 · INS Castellar

La crisi econòmica ha tornat a posar de manifest la necessitat que té qualsevol ciutadà de conèixer els conceptes i els mecanismes bàsics del funcionament econòmic del nostre món, ja que prendre decisions econòmiques és part quotidiana i, sovint, essencial de la nostra vida.

Fa ja uns quants anys, l'Institut Castellar vàrem ser pioners en aquesta línia, doncs vam incloure en el currículum que fan els nostres alumnes de 4t d'ESO una matèria optativa de disseny propi de centre: "Introducció a l'economia i el dret". La normativa actual reafirma aquesta línia i ha situat la formació per a l'emprenedoria com un dels eixos de la formació en tots els nivells educatius.

El curs 2012-13 el centre ha tornat a participar en un altra iniciativa pionera –el projecte EFEC (Educació financera a les escoles de Catalunya) un programa coordinat per l'Institut d'Estudis Financers que compta amb el suport dels Departaments d'Economia i Coneixement i d'Ensenyament de la Generalitat així com de diverses entitats financeres. L'institut ha format part dels 150 centres de tota Catalunya en els que s'han impartit cinc tallers de Matemàtica financera a tot l'alumnat de 4t d'ESO.

Avui volem presentar el resultat d'un rigorós i interessant estudi realitzat pels alumnes de 3r d'ESO, tutelat de manera conjunta pel professors/es de Ciències Socials i Matemàtiques.

L'objectiu didàctic és aplicar a un treball de recerca els coneixements adquirits en les dues matèries per tal de desenvolupar les competències dels nostres nois i noies. Així doncs vam proposar buscar la resposta a la següent qüestió:

QUIN ÉS L'IMPACTE DE LA CRISI EN EL NOSTRE ENTORN?

I els vam proposar aprendre a fer una de les tècniques d'investigació social: **l'enquesta**. Per realitzar aquesta investigació era necessària una eina matemàtica: **l'estadística**.

Els passos van ser els següents:

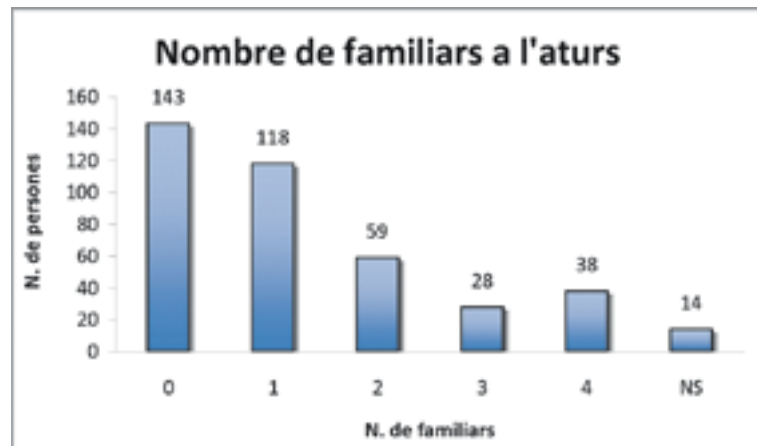
- Es van formular els objectius de l'estudi: des de l'àrea de ciències socials es volia saber si en el nostre entorn proper ha augmentat l'atur, si les condicions de treball es mantenen, han millorat o empitjoren, si ha calgut reduir el ritme de consum, si es coneixen les causes de la crisi, si es veu amb optimisme o pessimisme la sortida de la crisi...
- Es van elaborar les preguntes. Calia recordar que havien de ser poques, clares i directes. Els professors de matemàtiques van ajudar a preparar les preguntes per tal que poguessin ser fiables i quantificables d'acord amb criteris estadístics.
- Es va seleccionar una mostra adequada, ja que volíem recollir dades dels diferents grups d'edat i sexe. Com es pot veure en els resultats, la mostra és molt alta i significativa donat que es recullen dades de 400 persones enquestades en l'entorn proper dels nostres alumnes de Castellar i Sant Llorenç Savall.
- Es van utilitzar les TIC per a la introducció de les dades i l'elaboració de les gràfiques corresponents.
- Es van analitzar els resultats estadístics per extreure'n conclusions matemàtiques
- Es van Interpretar i valorar els resultats per extreure'n conclusions socials.

Estem parlant doncs d'un estudi basat en un mètode rigorós i en una mostra prou significativa per extreure'n conclusions generals. Aquests són els resultats.

Professors/es de Matemàtiques i Ciències Socials.

QUIN ÉS L'IMPACTE DE LA CRISI EN EL NOSTRE ENTORN? PESSIMISME GENERAL

Al llarg d'aquest any quants membres de la teva família s'han quedat sense feina?

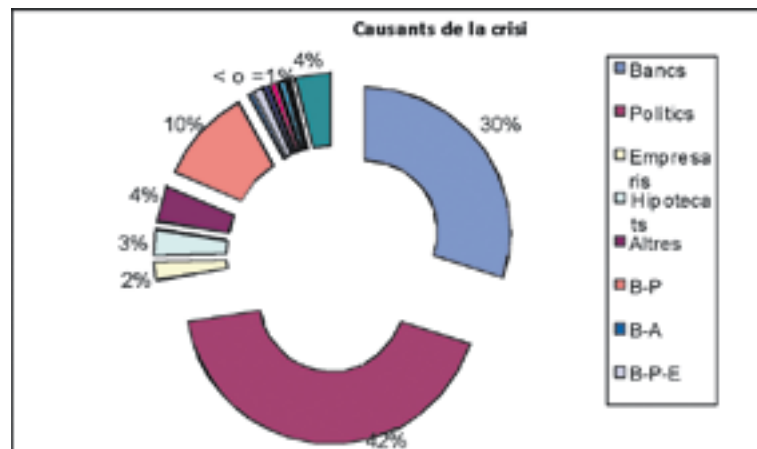

Paràmetres de centralització					Paràmetres de dispersió				
Moda	0	Mediana	1	Mitjana	1,22	σ^2	1,65	σ	1,28

Per començar, si en fixem en el nombre d'aturats que hi ha en les famílies, quan mirem la gràfica tenim la impressió que el 50% dels alumnes no tenen cap familiar a l'atur, però si observem bé les dades, descobrim que més de la meitat de les persones enquestades tenen a prop una o més persones a l'atur, ja que els que no tenen familiars aturats no arriben al 50%.

Laura Sánchez

En la teva opinió, quins són els principals causants de la crisi actual?

Sobre les causes de la crisi, la majoria pensa que aquest problema econòmic és a causa del poder polític, seguit del poder econòmic, els bancs.

Laura Sánchez

Actualment les famílies escullen el comerç on efectuen les compres en funció del preu?

El 88% dels enquestats creuen que, en temps de dificultats, les famílies escullen el lloc on s'efectua la compra en funció del preu.

Erik Filter

A casa teva, setmanalment, quina quantitat mitjana de diners es gasta en aliments?

Paràmetres de centralització					Par. de dispersió				
M. Moda	105 €	Mediana	107,52 €	Mitjana	108,65 €	σ^2	1025,70	σ	32,03

La despesa mitjana setmanal en alimentació per part de famílies dels municipis enquestats és de 107,52 € amb una dispersió de més menys 32,03 €, el que implica que la majoria de famílies del nostre entorn dedica a l'apartat alimentari unes despeses que varien entre 68 i 139 euros setmanals. Aquesta mitjana es situa per sobre de la mitjana de Catalunya tot i que no podem extreure conclusions ja que la nostra enquesta no va tenir en compte el nombre de membres de la unitat familiar.

Erik Filter

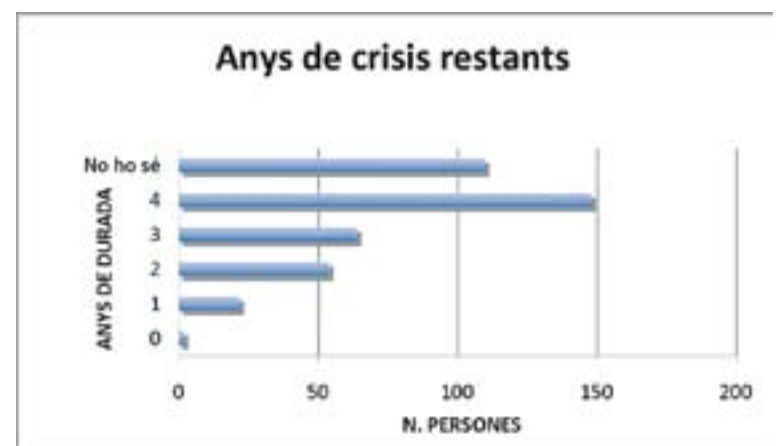
Creus que la situació de crisi encara pot empitjorar a l'estat espanyol?

Aquesta és una pregunta d'opinió. La majoria creu que la crisi encara pot empitjorar. L'opció "no pot empitjorar més" ha estat la menys escollida. Si a això afegim les respostes a quant temps es trigarà a sortir de la crisi... la conclusió és clara... hi ha una situació de pessimisme general.

Laura Sánchez

Quants anys creus que queda perquè s'acabi la crisi?

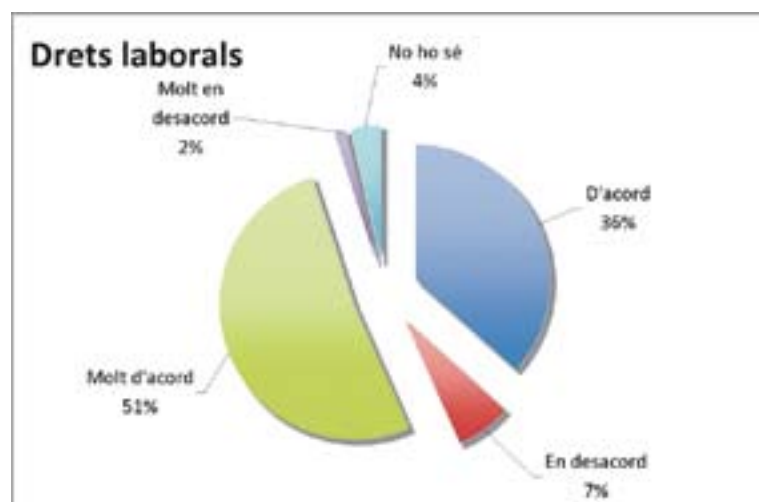
L'opinió majoritària dels enquestats en aquells moments va ser que la sortida de la crisi anava per llarg.

Informe de l'enquesta realitzada pels alumnes de 3r d'ESO del curs 2012-13 de l'Institut Castellar

Mostra:
400 persones entre 16 i 65 anys d'edat, dels quals 216 són dones i 184 homes

Dates de realització:
Maig 2013

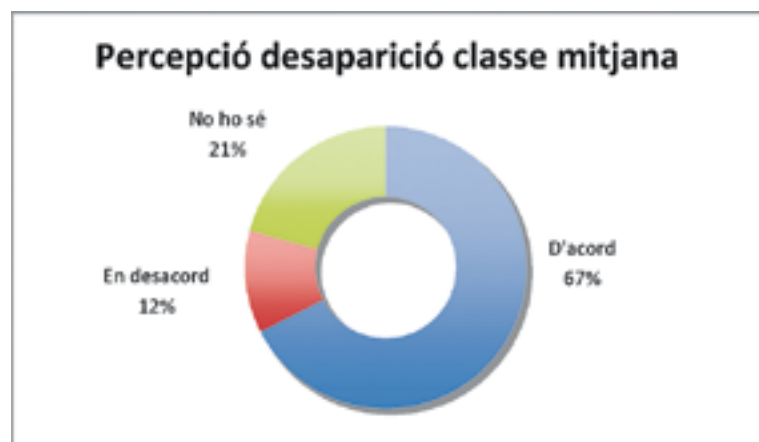
En l'actual situació, els drets dels treballadors s'han reduït molt?

El 89% de la població enquestada creu que els drets dels treballadors sí s'han reduït i s'estan reduint a causa de la crisi.

Erik Filter.

A causa de la crisi la classe mitjana està a punt de desaparèixer?

Els resultats d'aquesta resposta són molt clars, la major part de la gent pensa que la classe mitjana està en perill d'extinció.

Laura Sánchez.

L'enquesta revela un gran pessimisme general produït per la manca de confiança i pel descontentament vers el poder polític i econòmic; és a dir, els polítics i la banca. Com es pot observar, durant aquesta crisi la població de l'entorn de Castellar ha hagut de baixar el ritme de consum i "cordar-se el cinturó"; per exemple, tenint més en compte els preus a l'hora d'escollir el lloc on s'efectua la compra.

Els alumnes que hem realitzat l'enquesta esperem que les previsions fetes per la majoria de la població no es compleixin, o sigui, que la crisi no duri més de quatre anys, que la situació de l'Estat Espanyol no vagi a pitjor i que la classe mitjana no desaparegui.

Erik Filter i Laura Sanchez, alumnes relators del treball efectuat per tots els alumnes de 3r d'ESO del curs 2012-13

COMPETÈNCIES BÀSIQUES

La finalitat de l'educació és aconseguir que els nois i les noies adquireixin les eines necessàries per entendre el món en què estan creixent i que els guiïn en el seu actuar; posar les bases perquè esdevinguin persones capaces d'intervenir activament i crítica en la societat plural, diversa, i en continu canvi, que els ha tocat viure. A més de desenvolupar els coneixements, capacitats, habilitats i actituds (el saber, saber fer, saber ser i saber estar) necessaris, els nois i les noies han d'aprendre a mobilitzar tots aquests recursos personals (saber actuar) per assolir la realització personal i esdevenir així persones responsables, autònomes i integrades socialment, per exercir la ciutadania activa, incorporar-se a la vida adulta de manera satisfactòria i ser capaços d'adaptar-se a noves situacions i de desenvolupar un aprenentatge permanent al llarg de la vida.

La necessitat de plantejar com a finalitat educativa la millora de les capacitats de les persones per poder actuar adequadament i amb eficàcia fa que sigui imprescindible centrar el currículum en les competències bàsiques per aconseguir, en primer lloc, integrar els diferents aprenentatges tot impulsant la transversalitat dels coneixements. En segon lloc, centrar-se en les competències afavoreix que l'alumnat integri els seus aprenentatges, posant en relació els diferents tipus de continguts i utilitzant-los de manera efectiva en diferents situacions i contextos. I en tercer lloc, això orienta el professorat, en permetre identificar els continguts i criteris d'avaluació que tenen caràcter bàsic per a tot l'alumnat i, en general, per inspirar les distintes decisions relatives al procés d'ensenyament i aprenentatge.

Perquè el currículum sigui coherent amb els plantejaments que s'acaben de proposar cal contemplar dos grups de competències bàsiques: unes són les més transversals, que són la base del desenvolupament personal i les que construeixen el coneixement, entre les quals cal considerar les comunicatives per comprendre i expressar la realitat, les metodològiques, que activen l'aprenentatge, i les relatives al desenvolupament personal; i un segon grup, les més específiques, relacionades amb la cultura i la visió del món, que farà que les accions dels nois i noies siguin cada vegada més reflexives, crítiques i adequades.

Per aconseguir un desenvolupament d'aquestes competències, cal tenir en compte que totes elles estan en estreta relació i complementarietat: la visió de la realitat social i física és una construcció cultural que es produeix en les interaccions humanes que requereixen de competències personals i socials de la comunicació i de les metodològiques. Alhora, aquestes competències no es poden desenvolupar si no és omplint de significat, de contingut significatiu per als infants, la seva exercitació en les activitats escolars i fent-los útils en la resolució de les situacions que planteja el món físic i social. És a dir, l'educació ha de desenvolupar harmònicament la competència d'actuar com a persona conscient, crítica i responsable, en el món plural i divers que és la societat del segle XXI.

Font: Departament d'Ensenyament

COMPETÈNCIES TRANSVERSALS

Les competències comunicatives:

1. Competència comunicativa lingüística i audiovisual
2. Competències artística i cultural

Les competències metodològiques:

3. Tractament de la informació i competència digital
4. Competència matemàtica
5. Competència d'aprendre a aprendre

Les competències personals:

6. Competència d'autonomia i iniciativa personal

Competències específiques centrades en conèixer i habitar el món:

7. Competència en el coneixement i la interacció amb el món físic
8. Competència social i ciutadana